

[Justitsministeren.]

vi maa ikke overse, at det bliver meget dyrt for det offentlige, hvis det skal gennemføres, idet den Sagfører, der skal være til Stede under Efterforskningen, selvfølgelig skal have Betaling herfor, saa her som saa tidt ellers er det en Afvejelse af forskellige Hensyn, der maa finde Sted. Men da disse Forslag nu altsaa vil blive drøftet i et Udvalg, skal jeg indskrænke mig til disse korte Bemærkninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Vagn Bro: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Retsafgifter i Domssager m. m. af 11. April 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2497; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 42).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Vagn Bro: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til samme Udvalg som den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2317; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 42).

Sagen sattes til Forhandling.

Vejen: Ved det foreliggende Lovforslag skal der jo tages Hensyn til forskellige Interesser. For det første har Staten Interesse i det. Det er nemlig i Domstolenes og dermed i Statens Interesse, at der i Befolkningen er en klar Opfattelse af, at Retten, det vil sige Dommerne, er ganske uhildet, upartisk og upaavirket af alle Sidehensyn. Dermed være ikke sagt, at det ikke har været saaledes hidtil, absolut ikke, men naar Dommerfuldmægtigene har privat Virksomhed, er det jo muligt, at der somme Tider i Befolkningen kan komme den Opfattelse frem, at der er Sidehensyn, og det, Lovforslaget tilsigter, er at komme bort fra, at denne Opfattelse kan komme til Orde. Paa den anden Side er Befolkningen interesseret i det. Det er i Befolkningens Interesse at have en paa-lidelig og sikker Retshjælp og ogsaa en forholdsvis billig Retshjælp. Det har Befolkningen haft, ved at man har kunnet gaa til Dommerfuldmægtigene og faa den Retshjælp, man trængte til.

Saa er der en anden Ting ved den Ordning, vi har haft hidtil, nemlig at Forbindelsen mellem Retskontorerne og Befolkningen har kunnet holdes ved lige. Denne Forbindelse har været til baade Dommerfuldmægtigenes og Befolkningens Gavn. Men for at denne Forbindelse i nogen Grad kan holdes ved lige i Fremtiden, er der i § 4 anført forskellige juridiske Forretninger, som det for Fremtiden bliver overladt til Dommerkontorerne at udføre.

§ 1 i Lovforslaget lyder saaledes:
„Senest 1. April 1932 vil der ved Underretterne udenfor København være at statsansætte Fuldmægtige, hvis Antal fastsættes ved Normeringsloven“,
og i 2det Stykke hedder det, at disse statsansatte Fuldmægtige ansættes og afskediges af Justitsministeren efter Indstilling af vedkommende Dommer. Det er en ny Bestemmelse, der indføres her. Med Hensyn til Lønningerne skal der forelægges et Forslag i den ordinære Rigsdags-samling 1929—30.

I § 2 bestemmes:

„Det er ikke tilladt de i 1ste Stykke omhandlede Fuldmægtige eller det øvrige Personale paa Dommerkontorerne at drive privat juridisk Virksomhed som Erhverv eller være økonomisk interesseret i saadan Virksomhed og ikke heller ved anden privat Virksomhed at have Beskæftigelse, som kan være egnet til at fremkalde Tvivl om den uhildede Udførelse af vedkommendes Arbejde paa Dommerkontoret.“